

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 15 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 15 лепта

ПОДИВЉАЛЕ ЗВЕРИ

Злочинства милитаристичке спрече

У својој офанзиви из безумљеног очајника Немци употребљавају сва могућа средства, не остављајући без примене ни најсвирепије методе дивљих и крвожедних варвара. Немачина, нити има злочина, чије ужасе нису покушали употребити у борби против својих противника. Страшан систем изазивања душевног ужасавања над јевовитим призорима најгроznје стварности постао је за Немце једно од обичних оруђа у свакодневним борбама садашњег иначе крвавог и разорног рата. Историја ће морати резервијати нарочите странице своје, да би могла забележитисамо крупније појаве зверских резултата накаламљене немачке културе, а поколења ће у неверици и у душевној грозници без успеха покушавати да представе себи безграничну поквареност и демонска дела једне у злочинима огрезле и душевно подивљале расе.

Истине ради треба признати, да Немци у томе нису усамљени и да су се у тим и таквим неделима такмичили с њима и њихови ортаци: Бугари, Мађари и Турци, комплетирајући друштво и дајући му црни карактер паклене једнакости и братства. Наш народ је сведок потпуности тога друштва, тога зверијака најкрволовачких животиња што је икада свет познао. Али су ипак Немци одвојили, ако не са грозотама својих недела, а оно свакојако у измишљању и проналажењу начина и

представа, да се у томе дође до демонских чуда, на којима им и најцрнији џаволи морају завидети. Док су се, на пример, Бугари, Мађари и Турци такмичили у најпростијем клану људи, жена и деце, у вађењу на ножу недовоношади из утроба мрџварених мајки, у силовању и унакажавању девојака и женске нејачи, у палењу, пљачкању, одвођењу, отимању и мучењу, — дотле су Немци још измишљали, тражили и налазили и ова средстава, да би са што мање труда или што више зала починити. Кад би неко покушао да среди све о, он би се врло брзо верио, да се је латио пла, који је немогуће извршити. Никада човечанство неће бити у стању да добије потпуну слику свијета ужаса и злочина најцрног зла, које је хтело да завлада светом.

Колико су Немци ишли далеко са својим злочинствима, најбоље се види по томе, што су убијали и давили чак и поданике неутралних држава, ма да су се ови налазили на својим, неутралним, лађама. При томе нису одвајали жење, старце и нејач. А то су чинили у намери, да приморaju неутралне најакове и на приношење помоћи, да би што лакше дошли до свога пакленог циља.

Према истима са западног фронта, Немци устострченим беснилом вагњају своја варварска. Немојни да како јун и победе своје против љуби, они сада, са бездушишћу каквој нema равне и крвожед-

ношћу каква је непозната и код најкрволовачније звери, нападају све енглеске и француске болнице у позадини фронта, нападају без резерве и скрупула, убијајући тешко рањене и немојне, као и болничарке, чију су нежност у нези осетили и немачки рањеници, заробљени као такви и доведени у те исте болнице.

Уништење Ремса иједног од најлепших споменика, једне од најлепших тековина културног човечанства, римске катедрале, представља један вишак у низу варварских злочина једне подивљале расе. Нису они унишитили римску катедралу зато што је она тобоже служила за осматрачницу, него зато што је представљала споменик јединствен своје врсте и што је била у вароши Ремсу.

Кулминација дивљаштва немачких хорди представљена је званим енглеским извештајем: да су Немци живе запалили неке заробљенике енглеске,

француске и руске народности. Код ове констатације човеку се леди крв у жилама, памет му стаје и не уме да говори.

На оваква дивљаштва немачко-аустријско-бугарско-турског милитаризма и разбојничке јазбине немачко-аустријско - бугарско - турске спрече.

ПОЛИТИЧНЕ ВЕСТИ

Царих, 11. — Шпански посланик у Берлинцу одбacio је да преда максималистичком амбасадору кључеве посланства које је примio

од бившег амбасадора. Представник максималиста упутио му је ултиматум: да ће сви шпански поданици бити претерани из Петрограда, ако посланик не поисти.

Берих, 11. — Свакодневно се држе седнице крунског савета у Бечу, на којима се претреса унутрашња и спољна ситуација.

СХВАТАЊЕ ДУЖНОСТИ

Један интересантан

чланак

Вашингтон, 11. априла. Бивши председник Сједињених Држава пише у листу Kansas City Star: «Хвала Богу, приспела нам је најзад већ да је наша армија стављена на расположење француских шефова, како би могла учинити потребне услуге у садашњој ужасној и гигантској борби.

Сви Америчани, горди великог имена Америке, скромно и са пијететом захвалиће Богу, што наши синови на западном фронту неће остати у положају посматрача, него ће узети учащи у борби.

Савезници се у овој конфлиграцији боре за човечанство и цивилизацију.

Онај који би се у Сједињеним државама испријатично изразио о Немачкој, мора бити одмах ухапшен, потом обешен или стављен на доживотну робију, све према озбиљности увреде.

Хвала Богу, војници Сједињених држава боре се овога дана када су енглеске и француске трупе пружиле потребну братску помоћ нашим војницима на Пиави. Испослате италијанске трупе у Фландрију појачаће ту свету дужност салидарности. Оне ће у рововима Аргоне проливати своју крв за исти циљ и идеал за који би пропливале и на нашем фронту.

Трибуна вели: Овај гест у осталом, речи не доноси никоју посао оних који пролијавују крв за наше добро. То су ти људи који задужују Америчане и њихове потоње генерације. То су ти људи који подносе на

жртву своје животе, како би задовољили своје душе! Ма каква била њихова судбина не усуђујмо се изјављивати сажалење, јер су они видeli дане јединствене лепоте и уздигли су се на висину своје дужности.

Наша срца гуши жалост и тугу, али је наш дух висок и поносит. Страшно је гледати како иду у смрт они које волимо, али би још страшнија појава била, кад они не би, у пркос свим опасностима, ишли издигнуте главе ка испуњењу свете дужности и ка одбрани части.

СОЛИДНОСТ САВЕЗА

Италијанске трупе у Француској

Рим, 11. априла. Коментаришући одвијање италијанских трупа на западни фронт, италијанска штампа одушевљено поздравља ту нову манифестију непоколебљивог јединства Савезника, који се боре за право и правду.

Секоја пише: Италија је по својој дужности морала да присуствује на месту где се решава судбина цивилизације. Италијанска је влада разумела национално осећање. Када је 1914. године Немачка напала Француску преко Белгије сваки је Италијан осећао да се у отпору нападнутог највећа налази одбрана идеје слободе и правде.

Јединство фронта против Немачке остварило се овога дана када су енглеске и француске трупе пружиле потребну братску помоћ нашим војницима на Пиави. Испослате италијанске трупе у Фландрију појачаће ту свету дужност салидарности. Оне ће у рововима Аргоне проливати своју крв за исти циљ и идеал за који би пропливале и на нашем фронту.

Трибуна вели: Овај гест у осталом, речи не доноси никоју посао оних који пролијавују крв за наше добро. То су ти људи који задужују Америчане и њихове потоње генерације. То су ти људи који подносе на

мора показати нашим пријатељима непоколебљиви карактер нашег савеза и неуспех њихових покушаја да онемогуће наше свето јединство. Овај се појава мора сматрати као најбољи успех који је постигнут у току овога рата.

НАПОРИ АМЕРИКЕ

Решење питања це-реалија

Нујорк, 11. марта. Званични извештаји објављују, да су амерички милиони самљени, у току марта месеца, више милиона килограма кукуруза, док количина самљеног кукуруза у септембру и октобру прошле године није превазишла три милиона. Употреба кукуриза у место белог жита постала је општа и у току 18 последњих месеци производња кукуруза повећана се за 30 од сто.

Коминике додају: «Због тога повећана Америчана неће употребљавати бело жито до идуће жетве, како би се Савезницима могла исплатити што већа количина цереалија».

АМЕРИЧКИ МИР

Из говора министра финансија

Нујорк, 11. априла. Објављујући уписивање трећег зајма слободе, министар финансија, г. Мак Адо, држаје један говор и жестоко напада снажи разговор о миру.

«Мир се — рекао је г. Мак Адо — не може постићи time што се стално претрејају његови услови. Једино снага може прибавити мир, снага Америчана, снага Савезника, које морају бити у стању да униште немачку силу. Мир од вредности постићи ће се једино оружјем, и ми смо се решили да се до последњег часа тучемо, како би постигли свој идеал. Немачка је шампион лакомства и тираније. Њена је тежња да цео свет доведе у ропство. Међутим Сједињене државе желе да очувају слободу свима народима и да поврате оно што им је одузето и што им по закону припада. Идеал Немачке је употреба снаге, а идеал Сједињених држава право. Јамеђу ова два идеала не може бити никаквог компромиса».

БУГАРСКИ — „МАКЕДОНСКИ ПРОТЕСТ“

ХV

О школском питању Бугари већ почину бивати скромнији, у толико, што и поред све своје државе да тврде нешто што не постоји — Бугари су ипак овде морали узети један метод, којим би желели прокријумчати постојање бугарских школа у Мафедонији онда, кад у Бугарској — које није било као државе — нису имали ни Бугари. Та се скромност састоји у томе: Што још немају смелости да отворено кажу, да су тамо имали бугарске школе, већ то на лукав начин потпуно подписанцима „Пр

теста“, као бајаги да је потписник учио школу код «bugarskog» учитеља И. Н. Колико су Бугари у непријатељству са истином — ја ћу навести само неколико примера — јер ће би о свима говорили то би нас толико одвело. Тако: Диме Николов у Скопљу, старац од 86 година вели да је учио «bugarsku» школу код учитеља Игњатија из Велеса 1845. год. Један његов савременик, који се баш случајно сада овде налази, тврди: да је Игњатије био поједине поучавао из часовца за награду од 15

ПРИЗНАНИЦЕ ИЗ СРБИЈЕ

Николић од оца Јована Николића из Београда.

Душан Поповић, од Мицетине Поповића из Јагодине.

Душан Сарић, пешад, по-ручник, Таушановић Јубомир капетан, Теодосијевић Драг, телеграфиста, Тодоровић Илија магационер, Томић Димитрије железничар, Требињац Милојко капетан, Трифуновић Ранко нач.

Берамилац Ил. капет., Турић Тијосав.

Учек Коста (2).

Филиповићи: Јоца избеглица, Милутин, Младен пешкар, Светозар пушк. Фрањек Адолф нар. (2).

Хаџићи: Миладин капетан и Милорад.

(Свршиће се)

КАРТЕ ИЗ СРБИЈЕ

— У нашем уредништву имају карте из Србије:

Милан и Настас браћа

дара чете, п. бр. 52, имају карте из Србије:

Андам Тикић, капет. I кл. од своје жене Милеве из Ниша.

Става Д. Ђорђевић, трг. од своје жене Јубице из Ниша.

— Иван С. Јовановић, коњич. мајор (писмо) од сестре Катарине из Краљеве — код Животе А. Партизанина, финансиска делигација, Солун.

Милован Кусуровић, од синовца В. (име непознато) Кусуровића из Дрена.

Чедомир Јанковић, од Милојке Лазића из Ваљева.

Добросав Миленковић, од Илије Јовановића и свастике из Каменице.

Тадија Марковић, од Живе Марковића (место н

роша месечно. Речи није могло бити о бугарској школи и учитељу. Сем тога свај Игњатије, који је био терзија — ученике своје обично је поучавао на ћепенку свога дуђана.

Насто Илијев из Тетова стар 80 година, учио је »бугарску« школу код Наума Иванова, док међутим овај Наум је рођени отац нашеог чуvenог борца за српско име Госп. Архимандрита Саве Протића из Тетова. Зна се да је пок. Наум узимао видног учешћа у свима српским питањима, као и да је учитељева дуги низ година у Тетову, али је у својој школи употребљавао српске Букваре и књиге које су му српски родољуби из Србије ревносно слали. Кад је Наум примио свештенички чин постао је учитељ пок. Стојиљко Аћимовић један од неустрашимих и заслужних бораца за српско име и учитељева дуги низ година. Школа се признавала званично од власти као српска.

Први пут Бугари покушавају отворити школу 1874 године, — дакле после оснивања егзархије и долази за учитеља њиховог неки Јордан, који је и ако протежиран од турских власти, морао побећи после неколико дана, јер су Тетовци дали такав отпор да су саме турске власти морале попустити пред народним огорчењем. Најзад услед рата Србије са Турском — бугарска пропаганда успева 1878 године и отвара школу своју у којој је био учитељ неки Јорданов. Но, ипак благодареки будој свести српској — Тетовци су увек имали своју српску школу до ослобођења. Енглески Мјур Макензијева и А. П. Ирбијева у својој књизи: »Путовање по словенским земљама« (правод Ч. Мијатовића 1861. гл. IX стр. 78—80) веле: »1852. године у прилепској школи био је главни учитељ српски« и додају да им је са жудњом тражио Историју Срба.

Још нешто: те две енглескине тврде да су домаћину код кога су ноћили, а који је био трговац дали на поклон књигу Нови Завет, веле: »Ми му поднесмо на дар једну књигу новога завета, он кад виде да је написана простим језиком његовог народа поче одмах

— Милан Савић, 1. одељење профјант колоне, п. 216, извештава свога оца Видена Савића, у селу Црниче, през белопаланачки, окоје пиротски да су живи и здрави он, и сестрићи Милутин Величковић и Атанас Стојановић. Моле за одговор.

— Живојин Кузмановић, 3 митраљ. одељење п. 24, извештава свога оца Панту Кузмановића, у селу Рипњу, през врачарски, окоје београдски да је здрава и моли за извештај о свима својима.

— Димитрије Манасијевић, 4—1 последња одбрана, п. 999, моли Манасија Стојановића учитеља у Лесковцу да извештај о његовој породици у Лесковцу.

— Стојан Стојановић, 4—1 последња одбрана ста- раца, пошта 999, моли Недељка Гарбаче из Врање, да га извести о његовој породици у селу Жаласко,

на глас да је читао. На сваки начин Бугари знају да они тада нису имали преведен »Нови Завет«, већ да је превод Вука Каракића на српски. Знају и то: да су обе ове Енглескиње биле већи пријатељи Бугара, него ли наши, па ипак, као кћери поносног енглеског народа нису хтели сакрити истину — да су нашли Србе у Прилепу и њихову школу.

Сем што ове »Псалтире« покушавају да уврсте у своје учитеље — Бугари нам апсолутно ниједан пример не могу изнети са којим би нас могли уверити да су пре оснивања егзархије имали своје школе, ма и у једном кутију Мајеџоније. Док међутим, ми им то можемо, кад год захелје, са масом примера за наше утврдити. Један од врло јаких доказа за постојање наших школа тамо јесу дујански твртери, по којима ће се утврдити тачност наших навода као и то: да тек 1880, а нарочито после 1885 године почиње се ширити бугарска писменост — чему је наравно много допринала егзархија и наши односи са Турцима са којима смо стално у ратном стању били.

Али да им изнесем још један историјски доказ, који ће побрати рачуне »потписницима«. У својој књизи: »Спољни Одношавији Србије новога времена« пок. Јован Ристић (на страни 284, 286—287) — износи колико је Србија помогала српске школе у крајевима где потписници »Мајеџонског протеста« веле да су учили »бугарску« школу — тако: 1) помагана је мушка школа у Кичеву са 40 дес. дуката, а женска са 50 ц. д. 2) у Гостивару са 12 ц. д.; 3) Св. Јовану Бигорском (дебар. окол.) са 30 ц. дук. 4) у Бањанима (скопљан. окол.) са 16 ц. дук.; 5) Башином селу (велеш. ок.) са 30 ц. дук. 6) Беловишту (тетов. ок.) са 24 ц. д. 7) Боревцу (окрид. ок.) са 12 ц. д. 8) Вевчанима (окрид. ок.) са 12 ц. д. 9) Велесу мушкима са 30, а женским са 30. ц. дук. 10) У Дебру мушкима 45 ц. дук. 11) Јегри Паланци (Крива Паланка) 40 ц. дук. 12) Злетову (кратов. ок.) са 16 ц. д. 13) Клену (Голо Брдо) са 12 ц. д. 14) Кочанима мушкима са 40, а женским са 40 ц. д. 15) Кратову са 30 ц.

Здраво је са Крстом, Јованом и Милојем Манасијевићем.

— Стојан и Добросав Стаменковић 2—1, п. 4, моли Тому Дејановић, бакалина из Врање, да га извести о његовој фамилији из села Губеревца. Здраво је са Луком Јанковићем, Пешом Јовановићем и Благојем Павловићем.

— Добросав Стојановић, обавезник 2. пољ. батерије пошта 711, извештава суд општине Јаковљанске срез моравски округ нишчи да су здраво: он, Адам, Војин, Лаза Ђорђевић, Ћарољуб М. Сента, Крста, Јован, Никодије Ж. Жика, Добривоје, Добросав, Милутин Милетићи, Живо Христијевић М. Добросав, Радојко, Дена Трифуновићи, Живодан, Милутин и Илија. Моли за одговор.

— Милош Трифуновић, 4—3 пошта 48 јавља Исидору Радовановићу, трг. у Краљеву да је здраво и моли за извештај.

— Софроније Петровић, 4—1, последња одбрана п. 999, моли Филипа Најдановића, трг. у Куршумлији, да извештај о његовој породици. Здраво је са Пуштом Ђорђевићем из села Трпезе.

— Борђе Јанковић, 4—1 последња одбрана, п. 999, моли Василија Литрића, мех. из Лесковца, да извештај о његовој фамилији из села Губеревца. Здраво је са Луком Јанковићем, Пешом Јовановићем и Благојем Павловићем.

— Добросав Стојановић, обавезник 2. пољ. батерије пошта 711, извештава суд општине Јаковљанске срез моравски округ нишчи да су здраво: он, Адам, Војин, Лаза Ђорђевић, Ћарољуб М. Сента, Крста, Јован, Никодије Ж. Жика, Добривоје, Добросав, Милутин Милетићи, Живо Христијевић М. Добросав, Радојко, Дена Трифуновићи, Живодан, Милутин и Илија. Моли за одговор.

— Милош Трифуновић, 4—3 пошта 48 јавља Исидору Радовановићу, трг. у Краљеву да је здраво и моли за извештај.

— Борђе Јанковић, 4—1 последња одбрана, п. 999, моли Василија Литрића, мех. из Лесковца, да извештај о његовој фамилији из села Губеревца. Здраво је са Луком Јанковићем, Пешом Јовановићем и Благојем Павловићем.

— Борђе Јанковић, 4—1 последња одбрана, п. 999, моли Василија Литрића, мех. из Лесковца, да извештај о његовој фамилији из села Губеревца. Здраво је са Луком Јанковићем, Пешом Јовановићем и Благојем Павловићем.

— Борђе Јанковић, 4—1 последња одбрана, п. 999, моли Василија Литрића, мех. из Лесковца, да извештај о његовој фамилији из села Губеревца. Здраво је са Луком Јанковићем, Пешом Јовановићем и Благојем Павловићем.

— Борђе Јанковић, 4—1 последња одбрана, п. 999, моли Василија Литрића, мех. из Лесковца, да извештај о његовој фамилији из села Губеревца. Здраво је са Луком Јанковићем, Пешом Јовановићем и Благојем Павловићем.

школама у Старој Србији: Мирковачкој (скопљ. Црна Гора) Манастиру Слепче Кичев. окол. (бите демирхисарски), Манастиру Топлица (битољ. ок.) и Смиљеву (битољ. ок.). Затим је решено да се издаје (на малобу народа) Ресну 20 ц. дук., Охриду 50 ц. дук., Манастиру Св. Јована (битољ. ок.) 24 ц. дук., Штипу 30 ц. дук., Прилепу 30 ц. дук., Битољу 40 ц. дук..

Овај историјски факат неоспорно туче у главу бугарски »Мајеџонски протест«, јер се зна да су те школе постојале много и много пре оснивања егзархије, а на сваки начин нису то биле кинеске, већ српске школе, које је Србија издржавала и учењима снабдевала.

Бугари, који за ову књигу пок. Ристића знају вешиће и никад ниједном речју нису покушали ово демантовати. Т. К.

БОРБЕ НА ЗАПАДУ

Коментари и појединости

Цирих, 11. — Теглише Рундшах пише: Ма какав да је успех досадашњих операција, ми морамо признати да је само почетак. Крајња одлука није наступила и ми морамо издржати још озбиљних борби. Морамо признати и то, да сваки дан не доноси победу.

Лецте Минхенер Нахрихтен веле: Успоравање офанзиве које се констатује не значи да су операције престале. Бероватно Хилендбург припрема нов напад.

Франкфуртер Цајтунг: Што се више приближујемо великом саобраћајним путевима отпор непријатеља је све већи.

Париз, 11. — Немачка је офанзива стварно заустављена пре неколико дана пред енглеским положајима. Артиљеријска је борба све интензивнија јужно од Соме, а нарочито између Нојона и Ласиња. Код непријатеља се осећа велика малакалост и плашивост. Немачки заорбљен официр изјавио је: »Ако се крајем маја по новом не постигне дефинитиван резултат, онда ће наступити велика делатност обмањивања јавног мишљења.«

Париз, 11. — Изгледа да у садашњим операцијама Немци употребљавају исти метод као и код Вердена. Они су се толико ангажовали у офанзиви, да по сваку цену жеље постигију резултат. Нојове су жртве тако велике да се Хилендбург морао зауставити да прикупи и реорганизује пострадале дивизије. Последња реч припада ономе који буде умјео најбоље сачувати своје снаге. Не изгледа да ја тај случај код Немца.

СА РАТИХ ФРОНТОВА

Франц. коминике

Париз, 11. априла
Узајамна артиљеријска борба у области Ангаран Сантар и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извесан број војника и на сектору западно од Нојона. Пешачки борби и на сектору Робеко у близини Витшете. На ова два сектора вођене су борбе повољне понас. У близини Фампуа бера ми смо поправили наше положаје и заробили 60 војника. Наши су одреди заробили извес